

Юрій Винничук   Юлія Пилипчатіна

Чедеряїчки Зоня і Сіпля

Харків
«ФОЛІО»
2015

Як, ви ще нічого-нічого-нічого не чули про чеберяйчиків? Дуже шкода. Ви навіть собі не уявляєте, як мені прикро. Але не біда, ви можете розпитати про них у своєї бабусі. Хто-хто, а вона обов'язково повинна щось про них знати.

Ага, ваша бабуся про них і не чула? Ну-ну... А я ж так хотів розповісти вам про веселі пригоди двох чеберяйчиків без жодного вступу і пояснення, про кого саме йдеться. Отак почати відразу з гарного весняного дня, коли все починає зеленіти, бубнявіти і розцвітати, а чеберяйчики

Zomer i Junnar

саме широко розкривають свої ротики і смачно позіхають, прокинувшись після зимової сплячки. Ага! Не вийде.

Так от, чеберяйчики — це такі маленькі істоти, які колись мешкали у лісах і полях і трохи скинулись на зайчиків. Пам'ятаєте пісеньку про зайчика, який ніжками чеберяє? Улюбленим заняттям чеберяйчиків було так само чеберяння ніжками. Ніжками, а не лапками, бо ходять чеберяйчики не на чотирьох, як зайці, а на двох, як люди, хоч вони й кудлаті. У них великі очі, які вночі світяться, і гладенькі рожеві животики, які вони любляють чухати. Жили чеберяйчики у полях і частенько їх

Зайбхан

